

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. maj 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0267
Dok.: CWS41181

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hold af slagtekyllinger (Ændring af regler om belægningsgrad, tilsyn på slagteriet m.v.), som Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 19. maj 2010 (L 182).

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hold af slagtekyllinger (Ændring af regler om belægningsgrad, tilsyn på slagteriet m.v.) (L 182) fra Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri:

”Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål 5 præcisere og forklare meningen med sætningen ”at den gennemsnitlige belægningsgrad i det pågældende hus – beregnet over tre hold af slagtekyllinger – på intet tidspunkt overstiger 40 kg levende vægt pr. m² friareal”?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at det følger af lov om hold af slagtekyllinger § 7 b, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, at hvis den maksimale belægningsgrad i et hus øges til mere end 40 kg levende vægt pr. m² friareal, må den gennemsnitlige belægningsgrad i det pågældende hus på intet tidspunkt overstige 40 kg levende vægt pr. m² friareal. Den gennemsnitlige belægningsgrad i det enkelte hus måles ifølge bestemmelsen som den gennemsnitlige belægningsgrad for det aktuelle hold og de to forudgående hold slagtekyllinger i det enkelte hus.

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 5 vedrørende lovforslaget er kravet om, at den gennemsnitlige belægningsgrad ikke må overstige 40 kg levende vægt pr. m² friareal en videreførelse fra den gældende lov om hold af slagtekyllinger. Det følger således af § 7 i den gældende lov om hold af slagtekyllinger, at den gennemsnitlige belægning i det enkelte hus ikke må overstige 40 kg levende kylling pr. m² gulvareal. Det bemærkes, at anvendelse af betegnelsen ”levende vægt pr. m² friareal” – i stedet for ”levende kylling pr. m² gulvareal” – ikke indebærer nogen realitetsændring i forhold til de gældende regler. Denne sproglige ændring foretages alene for at bringe lovens ordlyd i overensstemmelse med slagtekyllingedirektivet, som lovforslaget gennemfører.

Det følger i dag af § 6 i bekendtgørelse nr. 1069 af 17. december 2001 om hold af slagtekyllinger og rugeægsproduktion med senere ændringer, at den gennemsnitlige belægning i det enkelte hus måles som den gennemsnitlige belægning for det aktuelle hold og de to forudgående hold slagtekyllinger i samme hus. Ved lovforslaget fastsættes det tilsvarende i selve loven, jf. lov om hold af slagtekyllinger § 7 b, stk. 3, 2. pkt., som

affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4. Lovforslaget medfører således ikke ændringer af, hvordan den *gennemsnitlige* belægningsgrad udregnes.

Det bemærkes i øvrigt, at der med tilføjelsen af ordene ”på intet tidspunkt” i § 7 b, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, ikke er tilset en realitetsændring i forhold til § 7 i den gældende lov om hold af slagtekyllinger.

Som det fremgår af Justitsministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål 11 vedrørende lovforslaget, får ejeren af bedriften oplysning fra slagteriet om kilo leveret kylling. Det er denne oplysning, der anvendes i forbindelse med beregning af belægningsgraden, når fødevareregionerne foretager kontrol af, om bestemmelserne om belægningsgrader er overholdt.